

Perspectivile agriculturii românești

Autor: [Valeriu Steriu](#) Vineri, 13 Ianuarie 2012
5082 vizualizări 22 comentarii



Europa se schimbă. Generozitatea cu care au fost subvenționați fermierii între anii 1980 – 2010 se reduce. Bugetele naționale vor fi mult mai atent supravegheate de organele abilitate europene.

Ca urmare a acestor drastice verificări nu se vor permite bugete spectaculoase către fermieri, nici pentru plăți complementare și nici pentru ample lucrări de investiții în mediul rural. Cu toate acestea, viitorul României este dependent de viitorul agriculturii românești. O simplă analiză a competitivității agricole ne arată uriașul potențial de care dispunem. Deși 2011 a fost un an agricol foarte bun, productivitatea medie este la mai puțin de jumătate din cea pe care o găsim azi în majoritatea statelor vesteuropene. Deci avem cum să creștem! Ce este de făcut pentru a transforma acest vis în realitate?

O mare parte dintre fermieri ar spune că trebuie mai mulți bani din partea statului, dar tot nu este suficient. Subvențiile de astăzi sunt de 5 ori mai mari decât cele de acum 10 ani în timp ce producțiile aproape au stagnat la nivel național! Peste un milion de fermieri români au primit 130 de euro/ha pentru 2011, față de un 100 de lei/ha (27 de euro/ha) cât primeau în anul 2003, când începea acest mod de subvenționare. Baniii vor fi tot mai scumpi în viitor și trebuie să cheltuiți cumpătat, cu mai multă atenție, atât de guverne, cât și de fermieri. 98% dintre fermierii ce primesc subvenții, activează azi în economie ca persoane juridice. Contribuția acestora către stat este strict aceea a impozitelor pe terenul agricol. Aceștia își cumpără input-urile agricole (semințe, ierbicide, îngrășăminte, carburanți, etc.) cu un TVA de 24% care nu îl mai recuperează în nici un fel deoarece marfa lor se vinde fără TVA. Aceasta pare mai ieftină, iar fermierul persoană fizică, se bucură alături de consumator de acest preț aparent scăzut. Dar în realitate, nerecuperarea TVA-ului îl duce la un cost mult mai mare. Adesea, fermierul preferă să cumpere inputurile de pe o piață gri-neagră în care acestea nu mai sunt facturate, nu mai poartă acel 24% TVA, dar nici vreo garanție că este de calitate. Semințe sau îngrășăminte de proastă calitate înseamnă producții diminuate. În acest fel singurul perdant este statul care alocă subvenția la hectar fără a cere înapoi nimic, uneori nici măcar un teren lucrat.

Un simplu calcul ne arată azi că din cele 4 miliarde de litri de lapte ce se produc în România și nu se vând către consumator cu TVA statul pierde în jur de 200 milioane de euro. Dacă această cantitate ar fi purtătoare de TVA, iar fermierii și-ar recupera TVA-ul din costurile pe care le au, fiecare proprietar de vacă de lapte ar recupera anual în jur de 300 lei pentru fiecare vacă deținută. Adică exact diferența pe care fermierii au solicitat-o statului ca plată națională complementară prin proteste în noiembrie 2011. Iar statul nu a mai avut bani să o achite pentru a menține deficitul bugetar convenit cu Europa.

Oricine vede astăzi un câmp agricol românesc remarcă fâșiile de teren arabil fragmentat și recunoaște nevoia unei comasări de terenuri dacă se dorește o productivitate ce s-ar putea compara cu cea din Austria sau Franța. Însă dacă cineva dorește în mod real să realizeze această comasare are nevoie de multă răbdare și bani. Viitorii 5 miniștrii ai agriculturii vor trebui să urmărească aspectul comasării terenurilor promovând toate tipurile de stimulare pentru aceasta. Baniii bugetului național investiți în acest tip de politică se pot multiplica peste ani iar Comisia Europeană se poate lăsa convinsă să motiveze prioritar fermierii tineri să lucreze noile pământuri obținute prin comasări.

Pentru a transforma agricultura în principalul motor economic al României trebuie în primul rând o viziune. În baza viziunii se construiește o strategie ce pleacă de la situația actuală și își propune niște obiective. Obiectivele au nevoie de politici agricole stabile asumate de toți politicienii, indiferent de culoare politică sau de doctrină. Politici precum cele de fiscalizare a agriculturii explicate mai sus sau de comasare a terenurilor sunt doar două exemple care pot însă aduce miliarde de euro pe an dacă sunt atent construite și implementate prin legi clare ce trebuie respectate.

Valeriu Steriu este deputat. În perioada 2001-2004, a fost secretar de stat în Ministerul Agriculturii

Sursa:

<http://www.capital.ro/detalii-articole/stiri/159213.html>